

4. VÝZVA BISKUPŮ KE SBÍRCE NA POMOC KŘEŠŤANŮM V ZEMÍCH BLÍZKÉHO VÝCHODU

*(Čteno v závěru bohoslužeb páté neděle velikonoční,
19. května 2019)*

Drazí bratři a sestry,

při dnešní bohoslužbě jsme slyšeli výzvu Pána Ježíše: „Milujte se navzájem: jak jsem já miloval vás, tak se navzájem milujte i vy. Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku k sobě navzájem“ (*Jan 13,34-35*). Nejde přitom jen o naše blízké doma, ale o celou rodinu křesťanů na světě. Lásky k našim bratrům a sestrám nás nemůže nechat klidnými, když myslíme na ty, kteří pro Krista trpí. Tak to dělali už první křesťané, když se za trpící a vězněné modlili a když mezi sebou dělali sbírky pro potřebné křesťany i v jiných zemích.

Všichni jste slyšeli o utrpení křesťanů například na územích, která v minulých letech ovládali islamističtí extremisté. Dnes jsou teroristé téměř poraženi. Do země se vrací pokoj, ale země je zničená a lidé přišli o všechno. Už se mohou vrátit, ale jejich domy jsou vypálené. Někteří z nás se tam vydali, aby viděli situaci na vlastní oči.

Při návštěvě Iráku se uprostřed poválečného utrpení setkali s živým společenstvím křesťanů. Bylo překvapující, že když tito lidé uvažují o návratu z utečeneckých táborů do svých domovů, mají jedinou otázku: Funguje tam kostel? Pokud ne, tak se zpět nestěhují. Kostely byly velmi poškozené, ještě silně ohořelé od požárů, ale denně se v nich slavila mše svatá a dle svědectví kněze jsou vždy plné. Tyto kostely jsou místy, z nichž vychází obnova života celého města. Bylo to vidět i večer na ulici. Nikdo se neuzavírá, všichni jsou večer společně venku. Proto si také věří, vzájemně se povzbuzují a pomáhají si. Po staletí žijí tito křesťané obklopeni muslimskou většinou, ale ne

rozptýlení, nýbrž ve společenstvích křesťanských obcí či městských čtvrtí. Z loňské sbírky byla podpořena obnova křesťanského města Karakoš, do něhož se vrátila už téměř polovina z 50 tisíc obyvatel. Návrat dalších je podmíněn opravou zničených domů. Naši zástupci se mohli na vlastní oči přesvědčit, že finanční pomoc je spravována velmi svědomitě a většina lidí pracuje na obnově vlastníma rukama.

Proto vás prosíme nejen o modlitby za pronásledované a trpící křesťany, ale i o finanční pomoc při sbírce příští neděli, která je dnem modliteb za pronásledované křesťany. Věříme, že naše nezištná pomoc přinese dvojí plody: pomoc potřebným i oživení naší víry a našich církevních společenství.

S vděčností za vaši velkorysost každému z vás ze srdce žehnají

vaši čeští a moravští biskupové